

РЕШЕНИЕ

№ 18931

гр. София, 03.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **1831** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128, ал.1 т.6 от АПК, вр. с чл. 2в, ал. 1, т. 1 от ЗОДОВ.

С Определение №442//03.02.2025г. на ВКС и ВАС – смесен петчленен състав исковата молба е изпратена за разглеждане на Административен съд София – област. С определение №240/19.02.2025г. АССО прекратява производството и го изпраща на АССГ, поради наличие на хипотезата на чл.7, ал.2 от ЗОДОВ – ответник е самият АССО.

Делото е образувано по искова молба (наречена частна жалба) от Г. К. – гражданин на Руската федерация, находящ се в затвора С., който твърди, че е претърпял вреди от незаконосъобразни действия, извършени по административно дело №662/2024г. на Административен съд София – област, като е получил разпореждане №1510/26.07.2024г., с което се иска да опише пороците в определение от 04.07.2024г. по адм. д. 662/2024г. Според него с това свое действие съдът е злоупотребил с права и ограничавал достъпа му до правосъдие. Твърди, че са му нанесени неимуществени вреди чрез злоупотреба с право, манипулация, нарушено основно човешко право и общностно право на ЕС, като претендира заплащане на обезщетение от 500000 евро за периода от 11.06.2024г. до 05.08.2024г. На 26.07.24г. получил поредното разпореждане №1510/26.07.24г., с което е поискано да опише пороците в определение №1345/04.07.24г. по адм. д. №622/2024г. Твърди, че е изпратил отговор с вх. № А503/21.06.2024г., но в определение №1345/04.07.24г. съдът твърдял, че не е получил нищо, според него съдът „прави номера“, за да затвори делото и злоупотребява с право, като ограничава достъпа му до правосъдие.

На 27.03.25г. е постъпил отговор на исковата молба от Административен съд София – област. Изразява се становище за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

В съдебното заседание, проведено чрез видеоконференция по реда на чл.135аГПК, ищецът -

редовно призован, по собствено желание не се явява.

Ответникът – Административен съд София - област не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор П. намира исковата молба за неоснователна и недоказана и моли съда да я отхвърли.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното: От наличните по делото съдебни актове става ясно, че адм. д. №622/2024г. по описа на АССО е образувано, след като АССГ е прекратил производството като неподсъдно нему и на основание чл.7, ал.1 от ЗОДОВ е изпратил делото за разглеждане от АССО. С Определение №893/09.07.2024г. АССО прекратява делото и оставя без разглеждане частната жалба на Г. К. срещу АССГ, поради неотстраняване на нередовност в срока по чл.158, ал.1 от АПК. Ищецът твърди, че е претърпял вреди от незаконосъобразните действия на АССО, извършени по адм. д. №662/24г. На 26.07.2024г. ищецът получил разпореждане №1510/26.07.2024г., с което е поискано от него да опише пороците на определение № 1345/04.07.2024г. по адм. д. №622/2024г. Твърди, че е изпратил отговор с вх. № А503/21.06.2024г., но в определението си №1345/04.07.24г. съдът твърдял, че не е получил нищо. Според него това ограничава достъпа му до правосъдие и нарушава чл.6 от ЕКЗПЧ.

Въпреки, че го е насрочил за разглеждане в о.с.з., Съдът намира за НЕДОПУСТИМО образуваното по исковата молба на Г. К. съдебно производство.

Съгласно чл. 128, ал. 1, т. 6 АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и на Върховния административен съд. Допълнението „както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд“ е извършено с пар. 7 т. 2 ПЗР ЗИДЗОДОВ, обн. ДВ бр. 94/29.11.2019 г. Също със ЗИДЗОДОВ, обн. ДВ бр. 94/29.11.2019 г. – пар. 2 от него, е приета и новата разпоредба на чл. 2в ЗОДОВ, според ал. 1 т. 1 на която когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковите се разглеждат от съдилищата по реда на АПК - за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и на Върховния административен съд.

Фактът на приемането на новия чл. 2в ЗОДОВ и на допълнението на чл. 128 ал. 1 т. 6 АПК все с един и същ закон - ЗИДЗОДОВ, обн. ДВ бр. 94/29.11.2019г., недвусмислено сочи, че кръгът на подведомствените на административните съдилища дела по икове за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и на Върховния административен съд е очертан именно с разпоредбата на чл. 2в, ал. 1, т. 1 ЗОДОВ, като е сведен единствено до вредите, причинени в тяхната правораздавателна дейност от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз. Т. нарушение в случая не се твърди от ищеца, съдът също не би могъл да го извлече от съдържанието на исковата молба. Определение №893/09.07.2024г. постановено по адм. д. №622/2024г. не е окончателно и срещу него е била подадена частна жалба, упражнено е правото на достъп до съд, който да прецени правилността на оспорения съдебен акт. Освен горното, следва да се обърне внимание, че постановените по дело №622/24г. на АССО съдебни актове – разпореждания и определения са част от едно съдебно производство, което е било иницирано по жалба на самия Г. К.. В хода на всяко съдебно производство страните са длъжни да изпълняват указанията и разпорежданията на съда, като последните се издават не самоцелно, а с оглед изясняване на исковата претенция, за да може съдът от една страна да прецени по кой установен от закона процесуален ред да разгледа претенцията/жалбата на

ищеца/жалбоподателя, а от друга да определи какъв ще бъде предметът на доказване в това дело. Така например, разпореждане по чл.158, ал. 1 от АПК за оставяне без движение, с указания за отстраняване на нередовности се издава, когато е необходимо да се изясни за съда, в какво именно се състои спорът между страните и какво ще е необходимо да се установи от тях като факти и обстоятелства в хода на делото. Прецизирането на претенцията, за което съдът е длъжен служебно да следи, насочва страните към това, какви относими доказателства биха могли да сочат, за да убедят съдията в правотата на своите тези. Разпореждане за оставяне „Без движение“, с указания за посочване на основание чл. 212, ал.1, т.4 АПК пороците на обжалвано определение, които представляват касационни основания, отново има същата цел. Целта на разпореждането в случая е да изясни спора пред касационната инстанция, която съгласно чл. 218, ал.1 от АПК обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението/определението. Нормално е изясняването на претенциите и касационните основания в хода на едно съдебно дело да причинява известни неудобства за страните - забавяне на делото, необходимост да се пише уточнение по жалбата, допълнение към иска и т. н., но те не биха могли да бъдат дефинирани като вреди, за които да се търси обезщетение по чл.2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ. Вредите, подлежащи на репарирание по чл. 2в, ал. 1, т. 1 ЗОДОВ следва да представляват неблагоприятни последици в правната сфера на ищеца, които са резултат от достатъчно съществено неспазване на някаква разпоредба от правото на Европейския съюз от правораздавателните органи, в случая АССО, каквото ищецът не сочи. Европейската конвенция за защита на правата на човека (ЕКПЧ) не е пряко европейско право, тя е международно споразумение, сключено от Съвета на Европа, който има отделен юридически статус от Европейския съюз. В този смисъл нарушения на Конвенцията не представляват нарушения на правото на Европейския съюз, за тях има предвиден специален съд – Европейският съд по правата на човека, със специфичен процесуален ред за разглеждане и условия за допустимост на жалбите.

Тъй като хипотезите на деликтната отговорност на държавата за вреди, причинени на гражданите и юридическите лица от правораздавателната дейност на съдилищата са регламентирани изчерпателно в специалния ЗОДОВ, то възможността за съдебното й дирене не може да бъде разширявана. Такъв иск е изначално процесуално недопустим, поради което производството по него подлежи на прекратяване.

Така мотивиран и на основание чл. 130 ГПК, Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ свое определение от о.с.з. на 28.04.2025г., с което е даден ход по същество на делото.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. №1831/25г. по описа на АССГ, 11 състав.

ВРЪЩА исковата молба (наречена частна жалба) от Г. К. – гражданин на Руската федерация, находящ се в затвора С., който твърди, че е претърпял вреди от незаконосъобразни действия, извършени по административно дело №662/2024г. на Административен съд София – област чрез злоупотреба с право, манипулация, нарушено основно човешко право и общностно право на ЕС, като претендира заплащане на обезщетение от 500000 евро за периода от 11.06.2024г. до 05.08.2024г.

Против връщането на исковата молба може да се подаде частна жалба пред ВАС в 7 дневен срок.

Съдия:

